

*Підгорушна О. Г.,
кандидатка філологічних наук,
доцентка кафедри теорії і практики перекладу з англійської мови
Навчально-наукового інституту філології
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

АНГЛОМОВНА ФІТНЕС-ТЕРМІНОЛОГІЯ В УКРАЇНСЬКОМОВНОМУ ФАХОВОМУ ДИСКУРСІ: НАЗВИ ФІЗИЧНИХ ВПРАВ

Анотація. У статті проаналізовано лінгвістичні особливості англомовної фітнес-термінології, зокрема номінації фізичних вправ, у контексті їхнього функціонування, адаптації та перекладу в українськомовному фаховому дискурсі. З огляду на зростання популярності фітнес-культури в Україні та активне залучення іншомовного термінологічного ресурсу, проблема уніфікації й стандартизації відповідної лексики набуває особливої актуальності. Дослідження базується на зіставленні понад 500 лексичних одиниць, які були відібрані методом суцільної вибірки з англомовних і українськомовних онлайн-ресурсів, спеціалізованих блогів, відеоматеріалів і текстових програм тренувань. Основну увагу приділено вивченню структурно-семантичної організації назв фізичних вправ, способам їхнього формування, характерним синтаксичним моделям, уживанню модифікаторів і аббревіатур, а також метафоричному потенціалі фітнес-лексики як засобі формування асоціативно забарвлених, візуально й образно мотивованих назв. Метафоричності як одному з принципів термінотворення. У статті проаналізовано способи перекладу, що застосовуються в українській практиці перекладу фітнес-термінології: еквівалентний переклад, калькування, адаптивне калькування, транскодування та описовий переклад. Установлено, що українськомовний фітнес-дискурс характеризується значною термінологічною варіативністю, відсутністю уніфікованої терміносистеми, фрагментарністю метафоричного компонента та браком чітких перекладацьких норм. У статті описано типові труднощі, пов'язані з перекладом багатокомпонентних термінів, адаптацією аббревіатур, непослідовністю в уживанні номінацій, а також із подвійною назвою та співіснуванням паралельних форм. Неунормованість термінології галузі у поєднанні з перекладацькими викликами створює труднощі в комунікації між фахівцями та аматорами, ускладнює укладання методичних матеріалів, знижує точність інструкцій і погіршує якість професійного контенту. З огляду на зростаючий попит на фітнес-контент і його популярність серед широкої аудиторії, обґрунтовано необхідність уніфікації перекладацьких підходів, створення системи українських відповідників, а також нормування терміносистеми з урахуванням структурних, функціональних, прагматичних і когнітивних чинників. Перспективним напрямом подальших досліджень визначено створення концептуально й лінгвістично узгодженої термінологічної бази, що сприятиме ефективному перекладу, покращенню фахової комунікації та розвитку українськомовного фітнес-дискурсу.

Ключові слова: переклад, способи перекладу, фахова лексика, лексика фітнесу, перекладацька варіативність, компаративний аспект, фахова комунікація.

Постановка проблеми. Проблема перекладу фахової термінології, зокрема її уніфікації та стандартизації, є нагальним питанням як української мовознавчої науки, так і актуальним запитом фахівців відповідних сфер. Це питання є рівною мірою актуальним як для так званих «технічних» царин, так і для різнобічних спеціальностей соціально-гуманітарної галузі (хоча, справедливо зазначити, що українськомовний поняттєвий апарат галузей, що тісно пов'язаний із технологічним прогресом є більш розвинутим та стандартизованим). Однією із таких фахових галузей є сфера турботи про фізичний та ментальний добробут особистості (*wellbeing*), зокрема спорт та фітнес. Саме останній можна вважати цариною, що переживає на сьогодні новий злет: фітнес отримав друге дихання в часи локдаунів через пандемію коронавірусу у 2020–21 роках, коли в пошуках «здорових» занять люди повсюдно починали звертатись до онлайн тренувань, які з часом стали їхньою звичкою.

Однією з визначальних рис фахової лексики фітнесу є те, що вона активно використовується не лише професійними тренерами чи спортсменами, а й аматорами, ентузіастами та особами інших професій, які періодично займаються фізичною активністю на дозвіллі. Це – характерна ознака багатьох фахових мов соціально-гуманітарної сфери, де фахова лексика набуває ознак загальноновживаної завдяки розширеним прагматичним і комунікативним функціям. Проте саме цей факт безпосередньо впливає й на формування цілісної терміносистеми, адже здебільшого англомовні назви вправ кожна група користувачів адаптує відповідно до власних потреб та рівня обізнаності, що ускладнює комунікацію між різними категоріями користувачів, знижує ефективність методичних матеріалів і створює додаткові труднощі для стандартизації фахової мови. Не в останню чергу на користь вивчення цієї проблематики свідчить практичний брак в українськомовному просторі словників фітнес-термінів. Зокрема, навіть порівняно свіжі видання, як-от «Словник основних термінів з фізичної культури» 2020 року [1], не містять ні самих назв фізичних вправ, ні їхніх визначень.

Аналіз останніх досліджень. Загалом, поняття фахової мови охоплює широкий арсенал лінгвістичних засобів (фонетичних, лексичних, граматичних елементів, правил синтаксису та їхню взаємодію), що використовуються в певному професійному комунікативному середовищі задля порозуміння між фахівцями осібних галузей [2, с. 53]. Терміносистема – це невіддільна складова кожної фахової мови, де термін слугує семантичним ядром, що позначає певне загальне, конкретне або абстрактне явище чи поняття специфічної галузі знань, певного роду діяльності тощо. Англійську мову можна сміливо назвати мовою сучасного фітнесу, адже саме у США

зробили значний внесок у популяризацію фітнес-культури у ХХ–ХХІ сторіччях, від так званої «фітнес-революції» 1960–70х років і до сьогодні [3, с. 97]. Терміносистема фахової мови фітнесу є досить багаторівневою, адже формується на перетині лексики спорту, медицини та нутриціології, а серед 9 термінологічних мікросфер фахової мови фітнесу фігурують, зокрема «Способи тренувань та спортивний інвентар» [4, с. 60], що і включає назви фітнес-вправ, способи їхнього виконання та дотичні лексичні одиниці.

Серед основних структурно-семантичних характеристик фахової мови фітнесу Павлюк [5] визначає: переважання іменникових одиниць у складі термінів, активне функціонування багатокomпонентних словосполучень та аббревіатур, продуктивне використання метафоричних і метонімічних механізмів номінації, а також наявність полісемантичних, синонімічних і антонімічних зв'язків як системоутворювальних чинників термінологічного поля. Комплексність зазначених параметрів зумовлює не лише лексико-семантичну гнучкість і відкритість фітнес-дискурсу до мовних інновацій, а і створює додаткові виклики в процесі перекладу термінології. Зокрема, перекладачеві необхідно враховувати контекст уживання термінів, рівень фахової компетентності адресата, тип професійного тексту, а також специфіку прагматичних настанов комунікативної ситуації.

Вивчаючи переклад спортивної термінології в англо-українському аспекті, Іщенко [6, с. 11–14] доходить висновку, що низький рівень її кодифікованості, брак усталених норм перекладу та значна семантична варіативність створюють низку труднощів для перекладача. Ці труднощі зумовлені не стільки лексичними розбіжностями, а скільки необхідністю урахування прагматичних параметрів комунікації, жанрової специфіки тексту, ступеня фаховості аудиторії та функціонального призначення мовного матеріалу. За таких умов, ефективним підходом до відтворення термінологічних одиниць стає залучення елементів фреймового аналізу, який дає змогу вийти за межі буквального перекладу й віднайти концептуально релевантний відповідник у мові перекладу, що зберігає змістовий обсяг і контекстуальну адекватність оригіналу.

Проблематику перекладу термінів у фахових текстах також висвітлює Кияк [7], який акцентує на функціональному підході до термінології та наголошує на важливості врахування прагматичних особливостей фахового тексту, що безпосередньо впливає на вибір способу перекладу. Залежно від рівня усталеності терміну, контексту його вживання та очікувань цільової аудиторії, доцільними можуть бути еквівалентний переклад, калькування, адаптація або описовий переклад. Комплексний підхід до перекладу термінології розробляє і Карабан [8], який систематизує лінгвістичні трансформації, релевантні для фахових текстів, і пропонує модель динамічного перекладу, що ґрунтується на поєднанні структурно-семантичної відповідності з прагматичною доцільністю. Такий підхід особливо важливий у сферах із недостатньо кодифікованою термінологією, зокрема в українському фітнес-дискурсі, де актуальним залишається питання уніфікації перекладацьких рішень.

Мета цієї статті полягає в дослідженні англомовної та українськомовної термінології сфери фітнесу, зокрема назв фізичних вправ, у зіставному аспекті та вивченні особливостей їхнього перекладу з урахуванням мовних та позамовних чинників. **Об'єктом** дослідження виступають назви фізичних вправ, що фігурують в англомовних та українськомовних фітнес дискурсах, а **предметом** – способи їхнього перекладу. **Матеріалом** для цієї розвідки послужило понад 500 лексичних одиниць на позначення назв фіт-

нес-вправ, способів їхнього виконання та дотичних термінологічних одиниць обраних методом суцільної вибірки з англомовних фітнес-ресурсів та блогів та їхні відповідники з українськомовних фітнес-ресурсів та блогів у мережі Інтернет.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дослідження англомовних ресурсів, присвячених фізичним вправам і способам їхнього виконання, дало можливість виокремити низку характерних лексико-структурних особливостей назв фітнес-вправ, які слід враховувати як на етапі доперекладацького аналізу, так і безпосередньо під час перекладу. Паралельне вивчення релевантних українськомовних джерел дало змогу проаналізувати способи перекладу зазначених лексичних одиниць, а також виявити основні тенденції їхнього функціонування в сучасному українськомовному фітнес-дискурсі.

Назви фітнес-вправ в англомовному дискурсі, як правило, формуються за типізованими конструктивними моделями, серед яких домінують такі комбінації, як іменник + іменник (*chest press, leg raise, shoulder tap*), прикметник + іменник (*reverse row, bird dog, French press*), дієслово + іменник або іменник + дієслово (*push-up, pull-over, sit-up twist*), та складні багатокomпонентні терміни (*seated bent over row, diamond push-ups, reverse lunge high knee, lying side to side toe taps*). Умовно, в англомовних назвах фітнес-вправ можна виокремити базові лексичні одиниці, які репрезентують основну рухову дію, наприклад: *curls, lunge, plank, push, pull, crunch* тощо. Утворення складніших номінацій відбувається шляхом «нанизування» уточнювальних елементів-модифікаторів (*modifiers*), які конкретизують умови або спосіб виконання вправи. До таких модифікаторів належать: формат тренування: *warm-up, superset, EMOM*; категорія вправи: *strength, functional, isolation, mobility*; положення тіла: *bent over, elevated, kneeling*; залучення інвентарю: *dumbbell, TRX, bodyweight*; м'язові групи або зони тіла: *ABS, chest, lower body*. Так, більшість фітнес-термінів формуються за модульним принципом, де основна дія комбінується з модифікаторами, що задають технічні, функціональні або анатомічні параметри виконання. Така структура дозволяє утворювати велику кількість варіативних комбінацій із високим ступенем семантичної точності.

На відміну від англомовного дискурсу, в українськомовних джерелах структура назв фітнес-вправ здебільшого має спрощений та описовий характер. Здебільшого уживаються односкладові або двоскладові лексичні одиниці, які відтворюють лише основну рухову дію без уточнювальних модифікаторів, які почасти не інтегруються до самої назви вправи. Подекуди зустрічаються додаткові уточнення за використанням конструкцій на кшталт *з гантелями, лежачи, на одній нозі* тощо, однак не як частина усталеної назви, а як описовий додаток до основного терміну. Водночас можна окреслити кілька типових конструктивних моделей, які використовуються в українськомовній практиці для позначення назв фітнес-вправ:

- (1) іменник або віддієслівний іменник (*жим, тяга, присідання, відтискання, місток, планка, гіперекстензія, кросфіт*);
- (2) віддієслівний іменник + іменник (*згинання рук, підйом таза, розведення ніг, нахил тулуба, відведення ноги назад*);
- (3) іменник + прикметниковий зворот (*скручування на лаві, тяга в нахилі, планка на ліктях, присідання з гантелями*);
- (4) прикметник або прикметниковий зворот + іменник (*глибокі присідання, динамічне розтягування, бокова планка, горизонтальна тяга*);
- (5) описові фрази (*вправа на сидниці в положенні лежачи, жим ногами у тренажері, планка з торканням плечей, випадки з поворотом тулуба*).

Модель (1) використовується передусім для перекладу назв базових вправ і, як правило, забезпечує максимальну лаконічність, зрозумілість та зручність у вжитку. Ця модель найчастіше реалізується через еквівалентний переклад, калькування або транскодування. Моделі (2), (3) та (4) теж зберігають відносну семантичну компактність, але містять уточнення щодо об'єкта дії, завдяки чому така структура виглядає інформативнішою та точнішою. Вони найчастіше застосовуються у випадках, коли потрібно відтворити англomовну конструкцію з модифікатором, наприклад, вказати положення тіла, тип інвентарю або особливості виконання. У цих випадках переважає спосіб адаптивного калькування, що дозволяє створювати функціональні відповідники, наближені до оригіналу за структурою, але узгоджені з лексико-граматичними нормами української мови. Такі одиниці мають потенціал до термінологізації, однак в українськомовній практиці вони все ще використовуються досить несистематично, що вказує на відсутність сталої норми й загальноприйнятого стандарту в цій термінологічній підсистемі. Модель (5) натомість навряд чи можна вважати термінологічною у фаховому сенсі, це радше описові фрази, що використовуються при перекладі складних багатокомпонентних назв, які становлять суттєвий виклик у перекладацькій практиці. У таких випадках найчастіше застосовуються способи адаптивного калькування, додавання та описового перекладу, що дозволяють відтворити зміст, не структуруючи його за принципами термінотворення. Попри змістову точність, подібні конструкції значно розширюють текст, знижують його компактність.

Серед характерних рис англomовних назв фітнес-вправ варто виокремити широке використання усталених аббревіатур та скорочень, які є невід'ємною частиною професійного дискурсу: *AMRAP* (*As Many Rounds/Reps As Possible*), *WOD* (*Workout of the Day*), *SL / SA* (*Single Leg / Single Arm*), *rep.* (*repetitions*), *wt.* (*weight*) тощо. Ці одиниці виконують функцію комунікативної економії, адже у стислій формі передають складні інструктивні параметри. В українськомовному фітнес-дискурсі власна система скорочень та аббревіатур наразі не сформована й представлена фрагментарно. Найчастіше англomовні аббревіатури відтворюються способом нульового перекладу, інколи із додаванням іменника (*формат ЕМOM*) або описового перекладу (*AMRAP 12 – виконати якнайбільше раундів за 12 хв*) та рідше – транслітерації (*ХИТ, ВОД*). З одного боку, використання англomовних аббревіатур забезпечує лаконізм комунікації й полегшує сприйняття тим користувачам, що вже знайомі з англomовними тренувальними платформами чи застосунками. Втім, з іншого, відсутність усталених українськомовних відповідників ускладнює сприйняття для новачків й створює варіативність репрезентації інформації (*HIIT, ХИТ, xiim*), що унеможливорює повноцінне унормування терміносистеми. Описовий переклад, хоча й забезпечує смислову адекватність, істотно розширює обсяг тексту, що негативно позначається на компактності та чіткості інструкцій: ключових параметрах у сфері фітнес-комунікації, де інформація має бути лаконічною й легкою для сприйняття.

Іншою характерною рисою англomовного фітнес-дискурсу є високий рівень номінативної варіативності, коли одна й та сама вправа може мати кілька назв, що функціонують як синоніми. Наприклад *skull crusher*, *french press*, *triceps extension* – усі ці назви вживаються на позначення базової вправи на трицепс. Така синонімія зумовлена різними джерелами походження термінів (традиційна назва, функціональна, комерційна) й контекстами вживання. Ситуацію додатково

ускладнює те, що в українськомовному дискурсі також існують паралельні усталені назви однієї й тієї ж вправи, що запозичені або адаптовані з різних джерел: *французький жим* або *розгинання рук на трицепс*. З перекладознавчої точки зору, подвійна синонімія на рівні мови-джерела й мови перекладу створює додаткову складність для випрацювання єдиного перекладного стандарту.

Також, в українськомовному фітнес-дискурсі почасти паралельні варіанти перекладу або запозичення часто функціонують одночасно, не фіксуючись як нормативні терміни. Як правило, це наслідок використання різних способів перекладу при відтворенні одного й того самого поняття. Зокрема, транскодований варіант часто співіснує із усталеним чи адаптованим українським еквівалентом: *crunch* – *кранч*, *скручування*; *deadlift* – *мертва тяга*, *станова тяга*; *jumping jack* – *джампінг джек*, *стрибунець*, *стрибки «зірочка»*; паралельно існують декілька варіантів адаптивного калькування: *calf raise* – *підйом на литки*, *підйом на носки*; *side lunge* – *випади вбік*, *випади в сторону*; або спостерігаються варіації у способах написання транскодованої лексичної одиниці: *бурні*, *берні*; *пушан*, *пуш-ап*. Така номінативна варіативність, зумовлена як впливом англomовного оригіналу, так і розбіжністю способів перекладу, ускладнює не лише процес термінологічної уніфікації, а й сприйняття користувачем, зокрема на етапі первинного ознайомлення з матеріалом або виконанням вправ за текстовою інструкцією.

Ще однією характерною ознакою англomовної фітнес-номінації є високий ступінь метафоричності, що часто слугує основою для створення назв вправ. Низка номінацій ґрунтується на візуальній, функціональній або асоціативній аналогії з об'єктами, тваринами чи діями з повсякденного життя. Такі назви не тільки викликають конкретні образи, але й полегшують запам'ятовування та впізнаваність руху. Наприклад, *superman* – вправа, що імітує характерну позу супергероя в польоті; *bird dog* – позиція, подібна до положення мисливського собаки, що завмер у стійці; *inchworm* – рух, який нагадує пересування гусені; *donkey kicks* – рух ногою, схожий на копняк віслюка тощо. Усі ці назви базуються на аналогії з характерними рухами або позами. В українськомовному фітнес-дискурсі метафоричність як принцип номінації майже не реалізується. Англomовні назви вправ, у яких первинна метафора очевидна, в українських ресурсах практично не перекладають з відтворенням цієї образності. Здебільшого їх перекладають за допомогою описового перекладу (*вправа лежачи з підйомом рук і ніг, випади з дотиком, скручування з положення стоячи*), що нівелює метафоричний потенціал. У поодиноких випадках спостерігається спроба відтворити метафору за рахунок вилучення, додавання та адаптивного транскодування або створення еквіваленту на основі асоціативного потенціалу: *поза супермена*, *поза зірки*, *ведмежа хода*, *жабка*, *крабик*, але такі назви функціонують здебільшого у неформальному середовищі. Загалом можна констатувати, що в українськомовній практиці метафоричний потенціал англійських назв здебільшого нівелюється, що, з одного боку, спрощує сприйняття, але з іншого – збіднює образність та знижує мотиваційну складову фітнес-комунікації.

Фінальне спостереження стосується явища подвійної номінації, що досить часто трапляється на українськомовних фітнес-ресурсах: спочатку подається українськомовний варіант назви, а в дужках – її англomовний відповідник (*випади (lunge)*, *тяга в нахилі (bent-over row)*, *розведення рук стоячи (lateral raise)*). Такий підхід частково компенсує відсутність устале-

них термінів українською та водночас забезпечує зрозумілість для широкого кола користувачів, які споживають англomовний фітнес-контент, зокрема відеоінструкції, мобільні застосунки та онлайн-програми. Регулярне використання двомовної репрезентації може, з одного боку, підтримувати комунікативну зручність на перехідному етапі, проте з іншого – гальмувати формування цілісної терміносистеми, сприяти варіативності перекладацьких рішень і знижувати ступінь нормативної узгодженості українського фахового дискурсу.

Висновки і перспективи. Назви фізичних вправ як частина фахової мови фітнесу становлять складний перекладознавчий об'єкт, що функціонує на перетині кількох дискурсивних і мовних факторів: поєднання професійного й побутового вжитку, міжмовна інтерференція, відсутність унормованої терміносистеми українською. Результати проведеного аналізу дозволяють окреслити основні лінгвістичні особливості англomовної терміносистеми, серед яких варто виокремити модульну структуру термінів, продуктивне використання модифікаторів, значний ступінь номінативної варіативності, високий рівень метафоричності та широке функціонування аббревіатур. Ці риси не тільки ускладнюють процес перекладу, але й зумовлюють неоднорідність функціонування термінології в українськомовному просторі.

Своєю чергою, українськомовний фітнес-дискурс наразі перебуває в процесі активного становлення, і переважно структура назв вправ у ньому характеризується спрощеністю, описовістю, обмеженим використанням модифікаторів, фрагментарним запозиченням скорочень і несталою нормою калькування. Зафіксована варіативність способів перекладу призводить до появи паралельних форм, які співіснують без чіткої кодифікації, що ускладнює процес уніфікації. Особливої уваги потребує питання метафоричного потенціалу термінів, який в українськомовній практиці здебільшого нівелюється. У результаті простежується тенденція до спрощення українськомовної терміносистеми, що, з одного боку, робить її доступною для широкої аудиторії непрофесійних користувачів, проте з іншого – створює суттєві перешкоди для термінологічної стандартизації. Недостатня уніфікованість, варіативність форм, а також відсутність чітких норм відтворення англomовних аббревіатур і складних багатокomпонентних конструкцій, зумовлюють ризики плутанини, нечіткості інструкцій і зниження ефективності професійної комунікації.

Зважаючи на динамічний розвиток фітнес-індустрії, її широку аудиторію й потужний міжнародний вплив, існує гостра потреба у ґрунтовному й системному підході до перекладу та нормування фітнес-термінології в українській мові. Таким чином, актуальним напрямом подальших досліджень вбачається розробка узгоджених принципів перекладу назв фітнес-вправ, з урахуванням функціональних, прагматичних і когнітивних чинників, що сприятиме як уніфікації термінології, так і підвищенню ефективності професійної комунікації в межах українськомовного фітнес-дискурсу.

Література:

1. Согоконь О. А., Донець О. В. Словник основних термінів з фізичної культури : навч. посіб. Полтава : Сімон, 2020. 111 с.
2. Hoffmann L. Kommunikationsmittel Fachsprache. Eine Einführung. Tübingen : Gunter Narr, 1985. 495 s.
3. Andreasson J., Johansson T. The Fitness Revolution: Historical Transformations in the Global Gym and Fitness Culture // Sport Science Review. 2014. Vol. XXIII, No. 3-4. P. 91-112. DOI: <http://dx.doi.org/10.2478/ssr-2014-0006>.

4. Melnychuk I., Navrotska I. Structural-semantic and textual parameters of professional fitness language // Research Trends in Modern Linguistics and Literature. 2020. Vol. 3. P. 55-67. DOI: <https://doi.org/10.29038/2617-6696.2020.3.55.67>.
5. Павлюк І. Б. Фахова мова фітнесу (на матеріалі англomовних лексикографічних джерел та спеціальних текстів) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04 / І. Б. Павлюк ; Прикарпат. нац. ун-т ім. Василя Стефаника. Львів, 2016. 20 с.
6. Іщенко Т. В. Англійська фахова мова спорту: когнітивні та перекладацькі аспекти : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.16 / Т. В. Іщенко ; Дніпропетр. ун-т ім. Альфреда Нобеля. Одеса, 2016. 20 с.
7. Кияк Т. Р. Функції та переклад термінів у фахових текстах // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. 2007. Вип. 34. С. 84-87. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/1545/1/84.pdf>.
8. Карабан В. І. Переклад англійської наукової і технічної літератури : навч. посіб. / В. І. Карабан. Вінниця : Нова книга, 2004. 576 с.

Pidhrushna O. Translation of English fitness terminology in Ukrainian discourse: exercise names as a case study

Summary. This article examines the linguistic features of English fitness terminology, with particular emphasis on the naming conventions of physical exercises, in the context of their functioning, adaptation, and translation within Ukrainian professional discourse. Against the backdrop of the growing popularity of fitness culture in Ukraine and the active incorporation of English materials, the issue of terminology unification and standardization emerges as increasingly relevant. The study is based on a comparative analysis of more than 500 lexical units collected through continuous sampling from both English- and Ukrainian-language online sources, including specialized blogs, video materials, and training programs. Special attention is devoted to the structural and semantic organization of exercise names, typical syntactic patterns, the use of modifiers and abbreviations, and the metaphorical potential of fitness vocabulary as a means of creating visually and associatively motivated names. It further analyses the translation techniques employed in Ukrainian practice, such as equivalent translation, calque translation, transcoding, and descriptive translation. The findings reveal that Ukrainian fitness discourse is marked by a high degree of terminological variability, a lack of standardized equivalents, a fragmented metaphorical component, and an absence of consistent translation norms. The study outlines typical challenges of complex multi-component terms translation, adaptation of abbreviations, and managing inconsistent naming practices, including dual naming and the coexistence of parallel forms. This terminological inconsistency, coupled with translation-related challenges, hinders communication between professionals and non-specialist users, complicates the development of instructional materials, reduces the clarity of training guidance, and undermines the overall quality of professional content. In light of the increasing demand for accessible and reliable fitness content across a broad user base, the article argues for a systematic approach to terminology normalization, involving the development of consistent Ukrainian equivalents and translation strategies that account for structural, functional, pragmatic, and cognitive factors. A key direction for further research is identified as the creation of a conceptually and linguistically coherent terminological framework that would support effective translation, enhance professional communication, and promote the of Ukrainian-language fitness content.

Key words: translation, translation techniques, specialized vocabulary, fitness terminology, translation variability, comparative analysis, specialized communication.